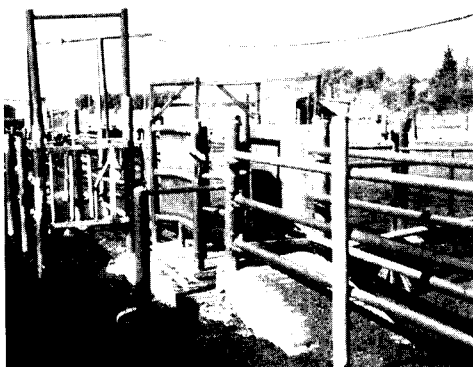

גילוי ייחומים אוטומטי בעגלות

אריה שטראוס – קב' חצרים

(1) מתקן הזיהוי.

נכון להיום (ינואר 1996), אנחנו מסכמים שנה וחצי בלי בדיקות הריון שליליות אצל העגלות, וכמעט שאין מחזורים כפולים. אנו נוכחים בחסכון עצום בזמן עבודה, כי דרושות רק 15 דקות בכל בקר, די צורך העברת כל קבוצת העגלות דרך מערכת הזיהוי האמורה. המחשב קולט ומזהה את העגלות "הפעילות" וכל שעלינו לעשות, לקחתן ולהעבירן כל בקר דרך מתקן הזיהוי – וזהו! המחשב עושה את היתר, בלי להמציא תירוצים, ומבצע המוטל עליו בכל מזג אוויר – בלי להתאונן.

מה עושים ברפת קיבוצית, כאשר ההתקדמות הגנטית, מחד – ושיפור תנאי אחזקת הבקר ורמת האבסטר, מאידך – גורמים להעלאת התנובה במידה כזאת המביאה לידי הצורך להקטין את מספר הפרות כדי לא לחרוג מן המכסה?

כאמור, ההתיעלות ברפת שלנו גרמה לצמצום מספר הפרות, כך שנשאר לנו מספר רב של תגי זיהוי (פדומטרים) ממערכת אפיקמילק ללא שימוש. בתחילת 1994 התלבטנו בשאלה, מה לעשות עם עודף התגים. לבסוף החלטנו, שמה שטוב לפרות עשוי להועיל גם אצל העגלות.

בתחילת מאי 1994 הרכבנו מערכת זיהוי בחצר העגלות שהגיעו לפרקן, כלומר לגיל ההזרעה. על מנת ללכת על בטוח, המשכנו בחודשים הראשונים לאחר התקנת המערכת והרכבת הפדומטרים לקבוצת העגלות הללו וליוונו אותה בתצפיות מסורתיות לגילוי ייחומים. אולם, עד מהרה התבררה לנו המערכת החדשה כאמינה והשארנו אותה "עצמאית" בשטח.

(2) עגלה עם פדומטר.

